

Nr 169.

Av herr Fröderberg m. fl., om ökat anslag till bidrag till anläggningar för vattenförsörjning och avlopp.

Med anledning av de frikostiga löften riksdagen år 1945 gav Sveriges folk i fråga om bidrag till vatten och avlopp, ha under de senaste åren hundratusentals kronor nedlagts på utredningar i både tätorter och landsbygd. Den 1 juli 1948 förelågo ca 500 icke slutbehandlade bidragsansökningar för en kostnad av i runt tal 150 miljoner. Sedan dess har säkert summan stigit avsevärt. I Kopparbergs och Gävleborgs län lågo sålunda i september månad 1948 ansökningar inne för ca 45 miljoner kronor.

Den 1 juli 1948 hade väg- och vattenbyggnadsstyrelsen meddelat tillstånd att påbörja arbeten, nnan bidragsfrågan avgjorts, för en sammanlagd kostnad av ca 40 milj. kronor.

För täckande av statsbidrag till dessa arbeten funnos vid innevarande budgetårs början tillgängliga inalles 11,4 milj. kronor, varav 6,4 miljoner kvarstodo från föregående år, således en avsevärd eftersläpning.

Denna eftersläpning beror enligt väg- och vattenbyggnadsstyrelsen på »den personalbrist och de personalsvårigheter i övrigt, som starkt begränsa organisationens möjligheter att fullgöra sina uppgifter».

Som ovan synes stå de nu av Kungl. Maj:t begärda medlen, 5 milj. kronor, inte alls i proportion till den sammanlagda kostnadssumma som redovisats. I fjol begärde väg- och vattenbyggnadsstyrelsen 25 milj. kronor, men riksdagen beviljade endast 5 miljoner. I år har väg- och vattenbyggnadsstyrelsen begärt dels 10 milj. kronor till förbrukning under budgetåret 1949/50 och dels 10 milj. kronor till förbrukning, sedan budgetåret gått till ända, de senare miljonerna för att, som redan nu sker, tillstånd skall kunna beviljas att påbörja arbeten redan innan statsbidrag beviljats.

Vad eftersläpningen beträffar, sätta vi i fråga, om följande byråkratiska tågordning är nödvändig, sedan *en auktoriserad firma* gjort ritningar och kostnadsberäkning:

via distriktsingenjören, länsarbetsnämnden, arbetsmarknadsstyrelsen, väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, arbetsmarknadsstyrelsen igen och Kungl. Maj:t.

Denna tidsödande tågordning rimmar emellertid dåligt med de två sista meningarna i de direktiv, som 1947 gavs kommittén för »utredning av anläggnings- och bidragsverksamheten i fråga om vattenförsörjning och avlopp». De lyda:

»I fråga om bidragsärendenas behandling bör eftersträvas, att förfaran-

det så vitt möjligt förenklas för den enskilde bidragssökanden och att handläggningen av ärendena sker i enkla och smidiga former, så att icke onödig tidsutdräkt vållas. På längre sikt bör en decentralisering av verksamheten och ärendenas handläggning övervägas.» Vad här säges om den enskilde, anse vi i viss mån böra gälla även för större företag. Vi uttala den förhoppningen, att ovannämnda kommitté måtte med det snaraste avsluta sitt uppdrag och särskilt beakta det utdrag ur direktiven, vi här citerat.

Med hänvisning till ovanstående få vi i likhet med väg- och vattenbyggnadsstyrelsen föreslå,

dels att till bidrag till anläggningar för vattenförsörjning och avlopp för nästa budgetår anvisas ett reservationsanslag av 10 miljoner kronor, samt

dels att väg- och vattenbyggnadsstyrelsen bemyndigas att under budgetåret därutöver bevilja bidrag för samma ändamål med ett sammanlagt ytterligare bidragsbelopp av högst 10 miljoner kronor, avsedda att utbetalas först efter budgetårets utgång.

Stockholm den 22 januari 1949.

Gottfr. Fröderberg.

O. E. Sandberg.

Ruben Swedberg.